

پاسخ تاج پوشش، کلروفیل برگ، هدایت روزنه‌ای و عملکرد ارقام گندم نان به تنفس خشکی

مصطفی محمودیان^{۱*}، محسن اسماعیل زاده مقدم^۲ و محمد نصری^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین، mmahmoodian@yahoo.com

۲- استادیار پژوهش، عضو هیات علمی و به نژادگر گندم نان

۳- دانشیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین

چکیده

به منظور بررسی برخی صفات فیزیولوژیک مؤثر در تنفس خشکی، ۱۰ لاین و رقم گندم نان شامل لاین‌های متحمل و حساس در یک آزمایش کرت‌های خرد شده بر پایه طرح آزمایشی بلوک‌های کامل تصادفی با دو تیمار آبیاری (معمول و تنفس) به عنوان عامل اصلی و رقم به عنوان عامل فرعی در ۳ تکرار مورد مطالعه قرار گرفتند. اعمال تنفس خشکی با قطع آبیاری در مرحله ظهور سنبله انجام گردید. نتایج نشان داد که رژیم رطوبتی بر صفات هدایت روزنه‌ای، عملکرد دانه، شاخص برداشت، سرعت تولید دانه و وزن دانه در سنبله نیز اثر معنی داری داشت. بین ارقام و لاین‌های این مطالعه از جنبه بیشتر صفات فیزیولوژیک تفاوت‌های معنی داری وجود داشت. در شرایط تنفس رطوبتی بیشترین عملکرد دانه به لاین C-85D-13 (با میانگین ۵/۵۵۳ تن در هکتار) داشت. این لاین بیشترین عملکرد دانه را (۸/۸۸۸ تن در هکتار) در شرایط غیرتنفس نیز به خود اختصاص داد. در شرایط غیر تنفس هدایت روزنه لاین C-78-14 از سایر ارقام بیشتر شد و در شرایط تنفس رطوبتی نیز بیشترین هدایت روزنه‌ای و کمترین عملکرد دانه به رقم ذرین اختصاص داشت. در شرایط تنفس رطوبتی رقم C-85D-13 بیشترین کلروفیل برگ را به خود اختصاص داد. نتایج نشان داد تأثیر رژیم رطوبتی بر شاخص سطح برگ معنی دار شده و رقم C-85D-13 بیشترین شاخص سطح برگ را به خود اختصاص داد. در مجموع نتایج این بررسی حاکی از آن بود که لاین‌های C-85D-13 و C-78-14 در هر دو شرایط رطوبتی مورد بررسی از عملکرد دانه قابل قبولی برخوردار بودند.

واژه‌های کلیدی: تنفس خشکی، گندم نان، هدایت روزنه‌ای، عملکرد، شاخص سطح برگ و کلروفیل.

مقدمه

اصلاح گیاه برای این قبیل مناطق طی سال‌ها به عنوان یک هدف اساسی پیگیری شود. سیدیک و همکاران (۱۹۹۹) گزارش کردند که خشکی به عنوان مهمترین فاکتور کنترل کننده عملکرد محصولات، تقریباً روی کلیه فرایندهای رشد گیاه تأثیر گذار ا

بخش عمده‌ای از غذای دنیا توسط محصولاتی تأمین می‌گردد که در مناطق مورد کشت آنها بارندگی محدود در فصل رویش وجود داشته و یا اینکه محصولات کشت شده از رطوبت ذخیره در خاک استفاده می‌کنند. بنابراین جای شگفتی نیست که

آدرس نویسنده مسئول: ورامین، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین، گروه زراعت و اصلاح نباتات.

* دریافت: ۹۰/۳/۳۰ و پذیرش: ۸۹/۱۲/۱۴

عرض تنش خشکی قرار می گیرند، کاهش چشمگیری در سرعت فتوستزر، هدایت روزنه ای و افزایش در غلظت دی اکسید کربن بین سلول ها اتفاق می افتد. موحدی دهنوی و همکاران (۱۳۸۳) نیز بیان کردند که محدودیت رطوبتی موجب افزایش میزان کلروفیل در ارقام گلرنگ پائیزه شده است. ایشان با اشاره به وجود SPAD رابطه مثبت قوی بین میزان نیتروژن، کلروفیل و افزایش عدد کلروفیل متر را نشان از افزایش میزان کلروفیل در واحد سطح برگ می دانند.

مواد و روش ها

این مطالعه در مزرعه پژوهشی بخش تحقیقات غلات مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر واقع در محمدشهر کرج واقع در عرض جغرافیایی ۳۶°۳۲' و طول ۵۱°۰۵' و ارتفاع ۱۳۲۰ متر از سطح دریا اجرا شد. مشخصات طرح آزمایشی شامل ۱۰ لاین و رقم گندم نان شامل ارقام و لاین های متتحمل و حساس به تنش خشکی در یک آزمایش کرت های یک بار خرد شده بر پایه طرح بلوك های کامل تصادفی در ۳ تکرار مورد مطالعه قرار گرفتند.

جدول ۱- لاین های مورد بررسی در این مطالعه

زادت رشدی	لاین/رقم	رتبه
زمستانه	MV17	۱
زمستانه	گاسپارد	۲
زمستانه	زرین	۳
زمستانه	شهریار	۴
بیانابین	C-85D-13	۵
بیانابین	C-78-14	۶
بیانابین	الوند	۷
بیانابین	پیشگام	۸
زمستانه	آذر۲	۹
زمستانه	سرداری	۱۰

است. خشکی مهمترین عامل محدود کننده تولید موافقیت آمیز محصولات زراعی در سراسر جهان به حساب می آید و این عامل هنگامی ایجاد می شود که ترکیبی از عوامل فیزیکی و محیطی باعث تنش در داخل گیاه شده و در نتیجه تولید را کاهش می دهد. ارکولی و همکاران (۲۰۰۷)، در مناطق با آب و هوای مدیترانه ای، (از جمله بسیاری از مناطق ایران) تنش خشکی مهم ترین عامل محدود کننده عملکرد است. دیبابک و عبدالله (۲۰۰۴) اظهار می دارند که عملکرد گیاهان زراعی تابع ساختار ژنتیکی گیاه، شرایط محیطی و اثرات متقابل آن ها می باشد. اگرچه تنش های زنده و غیرزنده از عوامل مهم کاهش تولید محسوب می شوند، با این وجود تنش خشکی مهمترین عامل محدود کننده تولید محصولات کشاورزی در سیستم های کشاورزی مناطق خشک و نیمه خشک محسوب می گردد. مارتین و ریز (۱۹۹۲) گزارش کرده اند که به نزدگران به دنبال یافتن صفات قابل اندازه گیری فیزیولوژیک هستند که در روابط آبی گیاه تحت تنش خشکی حایز نقش مهمی بوده و بتوان از آن ها در شناسایی معیارهای اصلی گزینش در ارقام متتحمل تر به خشکی استفاده نمود. بالوتا و همکاران (۲۰۰۷) معتقدند که در شرایط تنش رطوبتی، ارقامی که دارای دمای کانوپی کمتری هستند، برای کاشت در مناطق خشک، مناسب تر بوده و مقاومت بیشتری خواهند داشت. رینولدز و همکاران (۱۹۹۴) نیز با مطالعه موقعیت های مختلف جغرافیایی تأثیر دمای کانوپی را در افزایش مقاومت به خشکی در گیاه گندم مشاهده کرده اند. آن ها دریافتند کاهش دمای کانوپی منجر به افزایش مقاومت به خشکی در گیاه گندم می گردد. دینارد و همکاران (۱۹۷۶) اظهار می دارند که گیاه قادر است با کنترل سطح برگ از طریق تنظیم مقدار انرژی تابش و رویدی و تغییر تبادل روزنه ای با بستن روزنه های خود، آب را در شرایط محدودیت رطوبتی حفظ کند. سدیک و همکاران (۱۹۹۹) نشان داده اند هنگامی که بوته های گندم در

نتایج و بحث

عملکرد دانه

اثر رژیم رطوبتی بر عملکرد دانه در سطح ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲) و عملکرد دانه در شرایط آبیاری معمول با میانگین $4/764$ تن در هکتار نسبت به محدودیت رطوبتی با میانگین $3/318$ تن در هکتار برتری معنی داری را نشان داد (جدول ۳). آلتمن (۲۰۰۳) و مطالعات محققان دیگر نیز حاکی از آن است که تنش خشکی بیش از هر عامل محیطی دیگر باعث محدود شدن رشد گیاهان و کاهش عملکرد محصولات زراعی می شود. سیدیگ و همکاران (۱۹۹۹) گزارش کردند که خشکی به عنوان مهمترین فاکتور کنترل کننده عملکرد محصولات، تقریباً روی کلیه فرایندهای رشد گیاه تأثیر گذار است. اثر رقم بر عملکرد دانه نیز در سطح ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲) و بیشترین میزان عملکرد دانه به لاین C-85D-13 با میانگین $7/220$ تن در هکتار و کمترین آن به رقم MV17 با میانگین $2/595$ تن در هکتار اختصاص داشت (جدول ۴). اثر متقابل رقم و رژیم های رطوبتی بر عملکرد دانه نیز در سطح احتمال ۱ درصد از جنبه آماری معنی دار بود (جدول ۲) و بیشترین عملکرد دانه در شرایط رطوبتی معمول به لاین C-85D-13 با میانگین $7/888$ تن در هکتار و کمترین آن به رقم MV17 با میانگین $2/877$ تن در هکتار و در شرایط محدودیت رطوبتی بیشترین عملکرد دانه به لاین C-85D-13 با میانگین $5/553$ تن در هکتار و کمترین آن به رقم زرین با میانگین $1/978$ تن در هکتار اختصاص داشتند (جدول ۵). فیشر و مائورر (۱۹۷۸) بیان داشتند که ارقامی با سازگاری بیشتر باید از حساسیت کمتر به شرایط نا مساعد محیطی و سازگاری عمومی مناسب در شرایط متنوع محیطی برخوردار باشند.

تیمار آبیاری در دو سطح (معمول و تنش) به عنوان عامل اصلی و رقم در ۱۰ سطح به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شدند. شجره ارقام و لاین های این مطالعه در جدول ۱ آورده شده است.

صفات اندازه گیری شده

صفات فیزیولوژیک در این مطالعه مورد ارزیابی قرار گرفت. از جمله، شاخص سطح برگ، هدایت روزنای، میزان کلروفیل a و b و دمای کانوپی تعیین گردید. شاخص سطح برگ^۱ با استفاده از دستگاه Leaf area meter و در سطح یک متر اندازه گیری شد. شاخص SPAD^۲ (شاخصی از کلروفیل کل) با استفاده از دستگاه SPAD value meter تعیین شد. بدین منظور از سه نقطه از برگ پرچم اندازه گیری و میانگین آن به عنوان شاخص فوق در نظر گرفته شد. هدایت روزنای، با استفاده از Prometer تعیین گردید. بدین منظور اندازه گیری این شاخص از وسط برگ پرچم انجام شد. دمای کانوپی هم برای هر کرت با استفاده از دوربین حرارتی اندازه گیری شد.

تاریخ کاشت و مراحل مدیریت زراعی آزمایش

کاشت ارقام و لاین های مورد مطالعه در دهم مهرماه سال ۱۳۸۹ انجام و اولین آبیاری در ۱۴ مهر با تعییه انها آبیاری، انجام شد. عملیات کشت توسط بذرکار ردیفی غلات و با تراکم ۴۰۰ بوته در متر مربع بر اساس وزن هزاردانه ارقام انجام گردید. هر لاین بر روی ۲ پشته به طول ۸ متر و شش ردیف با فاصله خطوط ۳۰ سانتی متر کشت شد. تنش خشکی در مرحله ظهور سنبله در ارقام مورد مطالعه با قطع آب آبیاری اعمال شد.

¹ -Leaf area index

² - Soil plant analysis development

رژیم رطوبتی بر دمای کانوپی معنی دار نشد (جدول ۲)، و بیشترین دمای کانوپی در شرایط غیرتنش به لاین آذر ۲ با میانگین ۱۶/۸۶۷ و کمترین آن به رقم گاسپارد با میانگین ۱۲/۰۳۳ درجه سانتی گراد و در شرایط تنش رطوبتی نیز بیشترین دمای کانوپی به رقم سرداری با میانگین ۱۸/۹ و کمترین آن به رقم زرین با میانگین ۱۴/۱ درجه سانتی گراد اختصاص داشت (جدول ۵).

شاخص سطح برگ

شاخص سطح برگ در مرحله گرده افشاری متأثر از رژیم رطوبتی نبود، اما اثر ژنتیک بر آن در سطح احتمال آماری ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). در بین ژنتیک های این مطالعه بالاترین شاخص سطح برگ مربوط به رقم C-85D-13 با میانگین ۷/۳ و کمترین آن به رقم آذر ۲ با میانگین ۴/۱ مربوط بود (جدول ۴). یادا و همکاران (۲۰۰۱) نشان دادند که در ارقام گندم نان و با افزایش شدت محدودیت رطوبتی، سطح برگ و مقدار نسبی آب گیاه کاهش می یابد. سوباردو (۱۹۹۰) هم نشان داد گیاهانی که تحت تأثیر محدودیت رطوبتی قرار دارند، بسته به شدت و مدت محدودیت رطوبتی دارای کاهش سطح برگ شده اما به نظر می رسد تعداد نهایی برگ کمتر متأثر از محدودیت رطوبتی می باشد. در این آزمایش نیز نتایج به دست آمده بیان گر تأثیر منفی تنش خشکی بر شاخص سطح برگ می باشد. اثر متقابل ژنتیک و رژیم رطوبتی بر شاخص سطح برگ معنی دار نشد (جدول ۲)، و بیشترین شاخص سطح برگ در شرایط غیرتنش به لاین C-85D-13 با میانگین ۷/۵ و کمترین آن به رقم آذر ۲ با میانگین ۴/۱۳۳ میلی متر مربع و در شرایط تنش رطوبتی نیز بیشترین شاخص سطح برگ به رقم زرین با میانگین ۷/۵ و کمترین آن به رقم آذر ۲ با میانگین ۴/۰۴۳ میلی متر مربع اختصاص داشت (جدول ۵).

وزن هزاردانه

نتایج (جدول ۲) نشان داد که رژیم رطوبتی بر صفت وزن هزار دانه معنی دار نبوده و میانگین وزن هزار دانه در آبیاری معمول (با میانگین ۲۹/۴۲ گرم) در مقایسه با شرایط محدودیت رطوبتی (با میانگین ۲۸/۱ گرم) برتری معنی داری را نشان می دهد (جدول ۳). مندرجات جدول ۲ نشان می دهد که نقش ژنتیک بر وزن هزار دانه در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار است و بیشترین میانگین این صفت به رقم سرداری با میانگین ۳۷/۶ گرم و کمترین آن به رقم شهریار با میانگین ۲۴/۲ گرم اختصاص داشت (جدول ۴).

دمای کانوپی

نتایج تجزیه واریانس بیان گر آن بود که اثر رژیم رطوبتی بر دمای کانوپی کرت های آزمایشی و در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بوده است (جدول ۲) میانگین این صفت در شرایط محدودیت رطوبتی ۱۶/۵ درجه سانتی گراد و در شرایط محدودیت رطوبتی ۱۶/۵ درجه سانتی گراد بوده است (جدول ۳). اثر ژنتیک بر دمای کانوپی نیز در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲) و بالاترین دمای کانوپی مربوط به رقم آذر ۲ با میانگین ۱۷/۶۵۰ درجه سانتی گراد و کمترین آن به رقم زرین با میانگین ۱۳/۷ درجه سانتی گراد بود (جدول ۴). بالotta و همکاران (۲۰۰۷) معتقدند که در شرایط تنش رطوبتی، ارقامی که دارای دمای کانوپی کمتری هستند، برای کاشت در مناطق خشک، مناسب تر بوده و مقاومت بیشتری خواهند داشت (۴۷). ناظری و همکاران (۱۳۸۲) در بررسی های خود نشان دادند که در بین ژنتیک های مختلف تریتیکاله از نظر میزان دمای کانوپی در مراحل مختلف نمو، تفاوت وجود دارد و ژنتیک هایی که عملکرد بالاتری در شرایط تنش رطوبتی تولید کرده بودند، از میزان دمای کانوپی کمتری در طی مراحل مختلف نمو برخوردار بوده اند (۳۷). اثر متقابل ژنتیک و

محتوای کلروفیل

هدایت روزنه‌ای

تجزیه میانگین مربعات نشان داد که اثر رژیم رطوبتی بر هدایت روزنه‌ای در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بوده است (جدول ۲). در شرایط بدون تنش میانگین هدایت روزنه‌ای $133/57$ (m mol H₂O m⁻² S⁻²) و در شرایط تنش، $43/64$ (m mol H₂O m⁻² S⁻²) بود (جدول ۳). در شرایط محدودیت رطوبتی و برای اینکه گیاه آب زیادی را از دست ندهد، روزنه‌ها به صورت بسته یا نیمه بسته باقی می‌مانند و بنابراین هدایت روزنه‌ای در شرایط غیر تنش بیشتر از شرایط محدودیت رطوبتی می‌باشد. سدیک و همکاران (۱۹۹۹) نشان داده اند هنگامی که بوته‌های گندم در معرض تنش خشکی قرار می‌گیرند، کاهش چشمگیری در سرعت فتوسترن، هدایت روزنه‌ای و افزایش در غلظت دی‌اکسید کربن بین سلول‌ها اتفاق می‌افتد. اثر ژنتوتیپ بر هدایت روزنه‌ای نیز در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲) و بیشترین هدایت روزنه‌ای به لاین C-78-14 با میانگین $149/07$ و کمترین آن به رقم سرداری با میانگین $48/07$ (m mol H₂O m⁻² S⁻²) اختصاص داشت (جدول ۴). کانون و هال (۱۹۹۷) معتقدند که ارقامی با هدایت روزنه‌ای کمتر کارایی مصرف آب بیشتری داشته اما تولید زیست توده در آن‌ها کمتر خواهد بود. در این آزمایش رقم C-78-14 جزو ارقام با عملکرد دانه بالا، در هر دو شرایط می‌باشد که با توجه به یافته‌های محققین می‌توان دلیل آن را داشتن هدایت روزنه‌ای بالا دانست. اثر متقابل ژنتوتیپ و رژیم رطوبتی نیز بر هدایت روزنه‌ای و در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین هدایت روزنه‌ای در شرایط غیر تنش به لاین C-78-14 با میانگین $235/667$ و کمترین آن به رقم سرداری با میانگین $64/06$ (m mol H₂O m⁻² S⁻²) و در شرایط تنش رطوبتی نیز بیشترین میزان محتوای کلروفیل در شرایط تنش رطوبتی بیش از شرایط معمول بود ولی این مقدار ناچیز بوده و معنی دار نشده است (جدول ۳). صالحی و همکاران (۱۳۸۲) گزارش کردند که در گندم شاخص‌هایی نظیر میزان نیتروژن و محتوای کلروفیل در واکنش به محدودیت رطوبتی افزایش یافته و این واکنش به ویژه در برگ‌های پرچمی قابل توجه است. سدیک و همکاران (۱۹۹۹) کاهش در فتوسترن به علت تنش خشکی را بیشتر ناشی از کاهش هدایت روزنه‌ها و نه کاهش در محتوای کلروفیل آن‌ها دانسته است. طبق نتایج به دست آمده در این مطالعه، محتوای کلروفیل در شرایط تنش افزایش یافت، اما این افزایش معنی دار نبود. در این تحقیق میزان کلروفیل در شرایط تنش بیش از شرایط معمول شد هرچند این تفاوت معنی دار نبود ولی در کل نتایج به دست آمده، با نتایج محققین دیگر مطابقت داشت. نقش ژنتوتیپ بر آن در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بود (جدول ۲). در بین لاین‌ها و ارقام این C-85D-13 با میانگین $52/088$ و کمترین آن به رقم آذر ۲ با میانگین $44/530$ اختصاص داشت (جدول ۴). اثر متقابل ژنتوتیپ و رژیم رطوبتی نیز بر محتوای کلروفیل معنی دار نبود (جدول ۲). ولی بیشترین میزان محتوای کلروفیل در شرایط غیر تنش به لاین C-85D-13 با میانگین $52/0$ و کمترین آن به رقم آذر ۲ با میانگین $44/3$ و در شرایط تنش رطوبتی نیز بیشترین میزان محتوای کلروفیل به رقم MV17 با میانگین $53/8$ و کمترین آن به رقم آذر ۲ با میانگین $44/4$ اختصاص داشت (جدول ۵).

مخصوص (نسبت طول به قطر) پدانکل و میانگره ماقبل آخر نیز همبستگی مثبت و معنی داری داشت (جدول ۶). حکمت شعار، (۱۳۷۲) معتقد است که وزن دانه بیشترین اثر مستقیم را بر عملکرد دانه داشته و به عنوان یک صفت مهم در انتخاب برای مقاومت به خشکی و درجه حرارت بالا مورد توجه قرار دارد. شاخص سطح برگ با وزن هزار دانه همبستگی منفی و معنی دار و با تعداد دانه در سنبله و تعداد دانه در مترمربع همبستگی مثبت و معنی داری داشت (جدول ۶). دمای کانوپی با وزن هزار دانه همبستگی مثبت و معنی دار و با شاخص سطح برگ همبستگی منفی و معنی داری نشان داد (جدول ۶). هدایت روزنے ای با دمای کانوپی همبستگی منفی و معنی داری داشت (جدول ۶). استیونسون و شاو (۱۹۷۱) در نتایج خود به تأثیر هدایت روزنے ای در کاهش دمای کانوپی اشاره و اظهار داشتند در برگ های گیاه سویا (*Glycin max L.*) هدایت روزنے ای نقش مهمی را در کاهش دمای کانوپی نشان داده است. میزان کلروفیل با وزن هزار دانه، ارتفاع بوته و طول ساقه همبستگی منفی و معنی داری را نشان داد و با شاخص سطح برگ همبستگی مثبت و معنی داری داشت (جدول ۶). این طبیعی است که هرچه شاخص سطح برگ بیشتر شود، میزان کلروفیل افزایش پیدا خواهد کرد. وزن مخصوص (نسبت طول به قطر) پدانکل و میانگره ماقبل آخر نیز با صفات وزن هزار دانه، ارتفاع بوته و طول ساقه همبستگی مثبت و معنی دار و با وزن خشک برگ پرچم همبستگی منفی و معنی داری داشتند (جدول ۶). عملکرد بیولوژیک در دو شرایط مورد ارزیابی، با عملکرد دانه همبستگی در سطح احتمال ۱ درصد داشت (جدول ۷). عملکرد بیولوژیک با تعداد سنبله در متر مربع از اجزای معنی داری داشت. این صفت با تعداد سنبله در متر مربع، تعداد دانه در متر مربع و سرعت تولید دانه نیز همبستگی های مثبت و بسیار معنی داری داشت. عملکرد دانه در دو شرایط مورد ارزیابی، با

اختصاص داشت (جدول ۵). خرگی و کافی (۱۳۸۱) اظهار کرده اند که ارقام حساس به خشکی عمدتاً از مکانیسم اجتناب از خشکی بهره مند هستند، به طوری که در شرایط محدودیت رطوبتی با بستن روزنے ها و حفظ آب از محتوای نسبی آب بالاتری برخوردار هستند و این در حالی است که ارقام تیمه مقاوم و مقاوم به خشکی عمدتاً متکی بر مکانیزم تحمل خشکی می باشند.

نتایج جدول ضریب همبستگی در شرایط محدودیت رطوبتی

عملکرد بیولوژیک در شرایط محدودیت رطوبتی، با عملکرد دانه همبستگی مثبت معنی داری را در سطح احتمال ۵/۰ نشان داد (جدول ۶). عملکرد بیولوژیک با تعداد سنبله در متر مربع همبستگی مثبت و معنی داری داشت. میهالوویک و همکاران (۱۹۹۷) گزارش نموده اند که با افزایش عملکرد بیولوژیک (بیوماس)، سطح جذب CO₂ افزایش و در نتیجه فتوسنتز و تولید ماده خشک افزایش می یابد. که این امر منجر به افزایش عملکرد دانه خواهد شد. آن ها متذکر شده اند که با افزایش عملکرد بیولوژیک، تعداد پنجه افزایش پیدا نموده که این امر منجر به افزایش تعداد سنبله در متر مربع می گردد. عملکرد دانه در شرایط محدودیت رطوبتی (جدول ۶) با تعداد دانه در متر مربع، وزن دانه در سنبله و سرعت تولید دانه همبستگی های مثبت و بسیار معنی داری داشته است. کواری و جونوف (۱۹۷۹) بیان داشتند که ارتباط مثبت و معنی داری بین عملکرد دانه و وزن دانه در سنبله و سرعت پرشدن وزن دانه وجود دارد. آن ها معتقدند وزن دانه یکی از اجزای مهم عملکرد دانه گندم است و به وسیله سرعت و مدت پرشدن دانه تعیین می شود. سرعت پرشدن به مقدار زیادی به وسیله ژنوتیپ کترل می شود. ولی مدت پرشدن تحت تأثیر محیط است. وزن هزار دانه با شاخص سطح برگ همبستگی منفی و معنی داری داشت (جدول ۶). وزن هزار دانه با دمای کانوپی، وزن

عملکرد دانه ۶/۸۸۸، ۷/۰۲ و ۵/۹۵۱ تن در هکتار،
توصیه می‌گردد.

۲- در مناطق موواجه با کمبود آب، به ویژه در مراحل
انتهایی رشد، یعنی قطع آبیاری از مرحله ظهور سنبله
به بعد، دو لاین C-78-14, C-85D-13 با ترتیب
با عملکرد دانه ۵/۵۵۳ و ۴/۷۱۷ در هکتار، قابل توصیه
می‌شوند.

۳- لاین های C-85D-13 و C-78-14 در دو
شرایط غیرتنش و تنش رطوبتی انتهای فصل، جزء
ارقام و لاین های برتر این مطالعه بودند و عملکرد
دانه آن ها در شرایط مختلف رطوبتی، از ثبات مطلوبی
برخوردار بود.

۴- در ارقام مختلف و در رژیم های رطوبتی مورد
بررسی، تعداد دانه در متر مربع، وزن دانه در سنبله،
سرعت تولید دانه، تعداد دانه در سنبله و شاخص
برداشت، تأثیر مثبت و معنی داری را بر عملکرد دانه
داشتند. و در دو شرایط رطوبتی، هدایت روزنه‌ای بر
عملکرد دانه تأثیر مثبت و معنی دار داشت.

۵- نقش مؤثر هدایت روزنه‌ای در تحمل به تنش
خشکی در این مطالعه تایید گردید. در شرایط بدون
تنش میانگین هدایت روزنه‌ای ۱۳۳/۵۷ (m mol H₂O m⁻² S⁻²)
(m mol H₂O m⁻² S⁻²) برآورد گردید.

شاخص برداشت و هدایت روزنه‌ای همبستگی مثبت و
بسیار معنی داری را داشت (جدول ۷). ارتباط های مثبت
و بسیار معنی داری بین عملکرد دانه با تعداد دانه در
سبله، تعداد دانه در متر مربع، وزن دانه در سنبله و
سرعت تولید دانه مشاهده شد. الحانی و همکاران (۲۰۰۷)
نیز به نتایج مشابهی دست یافتند. آن‌ها نشان داده‌اند که
همبستگی بین عملکرد دانه با تعداد دانه در سنبله و وزن
هزار دانه مثبت و معنی دار می‌باشد. شاخص سطح برگ با
وزن هزار دانه همبستگی منفی و بسیار معنی داری داشت.
شاخص سطح برگ همچنین با تعداد دانه در سنبله و
تعداد دانه در مترمربع همبستگی مثبت و معنی داری
داشت (جدول ۷). یساری (۲۰۰۸) عامل اصلی تفاوت در
میزان تولید و تجمع ماده‌ی خشک در گیاهان، تفاوت در
سطح برگ از لحاظ اندازه‌ی تک برگ، میزان و سرعت
ظهور برگ‌های جدید می‌باشد. حاصلخیزی خاک سبب
بهبود رشد رویشی گیاهان شده و شاخص سطح برگ را
افزایش می‌دهد و منجر به افزایش عملکرد می‌شود.
دمای کانوپی با شاخص سطح برگ همبستگی منفی و
بسیار معنی داری را داشت (جدول ۷). استیونسون و شاو
(۱۹۷۱) در نتایج خود به تأثیر هدایت روزنه‌ای در کاهش
دمای کانوپی اشاره و اظهار داشتند در برگ‌های گیاه سویا
(*Glycin max L.*) هدایت روزنه‌ای نقش مهمی را در
کاهش دمای کانوپی نشان داده است. هدایت روزنه‌ای با
عملکرد دانه، شاخص برداشت، سرعت تولید دانه، وزن
دانه در سنبله، تعداد دانه در متر مربع و تعداد دانه در
سبله همبستگی مثبت و بسیار معنی داری داشت.
همچنین هدایت روزنه‌ای با دمای کانوپی همبستگی منفی
و معنی داری داشت (جدول ۷).

نتیجه گیری کلی:

۱- در شرایط آبیاری معمول و غیرتنش، لاین های C-85D-13, ۱۴-78 و رقم شهریار به ترتیب با

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات مورد بررسی در ارقام مورد مطالعه

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد بیولوژیک	وزن هزار دانه	تعداد دانه در متر مربع	وزن دانه در سنبله	شاخص سطح برگ	دماهی کانوپی	هدایت روزنه ای	میزان کلروفیل
تکرار	۲	۰/۳۵۱	۱۱۴/۵۷۳ **	۳۶۶۸۵۷۸۳*	۰/۰۰۰۳۰*	۰/۰۲۷	۱۱/۶۷۹*	۲۹۸۸/۵۵۳	۵۳/۸۷۵*
رژیم رطوبتی	۱	۷/۱۱۵	۳۱/۳۸۳**	۳۹۳۳۵۴۲۵۲**	۰/۰۰۳۲۸**	۰/۰۰۲	۶۳/۴۴۸**	۱۲۱۳۱۱/۰۷۳۵**	۴۵/۱۱۸
اشتباه آزمایشی اول	۲	۱/۹۴۵	۰/۰۹۷	۱۳۱۰۸۵۴۵۲**	۰/۰۰۰۰۷	۱/۸۰۱	۱۶۳/۷۷۸**	۱۸۳۱/۰۴۶	۱۷/۷۷۱
رقم	۹	۱۲/۹۷۲**	۷/۶۸۵**	۱۴۶۵۰۹۹۹۰**	۰/۰۰۰۶۹**	۷/۰۹۵**	۱۰/۷۲۳**	۵۴۵۵/۹۹۵۴**	۳۴/۰۲۲*
رژیم رطوبتی	۹	۴/۱۶۳*	۱/۸۱۲**	۲۹۷۸۴۴۹۳**	۰/۰۰۰۲۲*	۰/۰۰۸	۲/۷۴۶	۴۲۲۳/۹۱۹۱**	۵/۰۳
اشتباه آزمایشی دوم	۳۶	۱/۶۹۳	۰/۳۸۸	۹۵۱۳۵۸۳	۰/۰۰۰۰۷	۰/۹۲۱	۲/۸۹۷	۱۱۰/۸۱۲	۱۲/۱۸۶

* و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطوح آماری ۵ و ۱ درصد.

جدول ۳- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در دو رژیم رطوبتی مورد مطالعه

رژیم رطوبتی	عملکرد بیولوژیک (تن/هکتار)	وزن هزار دانه (گرم)	تعداد دانه در متر مربع	وزن دانه در سنبله (گرم)	شاخص سطح برگ	دماهی کانوپی (درجه سانتی گراد)	هدایت روزنه ای (m mol H ₂ O m ⁻² S ⁻²)	میزان کلروفیل
معمول	۱۴/۹۰۸ a	۲۹/۴۲ a	۴/۷۶۴ a	۱۷۳۷۷ a	۰/۰۴۷ a	۱۴/۴۶۳ a	۱۳۳/۵۷ a	۴۸/۱۴ a
تنش رطوبتی	۱۴/۲۶۹ a	۲۸/۱۰۳ a	۳/۳۱۸ b	۱۲۲۵۶ a	۰/۰۳۲ b	۱۶/۵۲ a	۴۳/۶۴ b	۴۹/۸۷۴ a

اعداد هر ستون که دارای حداقل یک حرف مشترک می باشند فاقد تفاوت معنی دار می باشند.

جدول ۴- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در ارقام مورد مطالعه

میزان کلروفیل	هدایت روزنی ای (m mol H ₂ O m ⁻² S ⁻²)	دماه کانوپی (درجه سانتیگراد)	شاخص سطح برگ	وزن دانه در سنبله (گرم)	تعداد دانه در متر مربع	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (تن/هکتار)	عملکرد بیولوژیک (تن/هکتار)	زنوتیپ
۵۱/۳۸۳ ab	۱۰۰/۴۳ bcd	۱۴/۳۱۶ c	۶/۸۸۶ a	۰/۰۳۰ ef	۱۰۴۰۲ de	۲۴/۹۶۷ d	۲/۰۹۵ f	۱۱/۷۷۳ f	MV17
۵۱/۹۳۳ a	۶۱/۸۷ de	۱۴/۲۶۶ c	۶/۸۳۱ a	۰/۰۳۶ c-f	۱۴۹۰۵ c	۲۸/۹ bc	۴/۲۰۹ cd	۱۴/۸۷۲ bcd	گاسپارد
۴۷/۷۶۷ bc	۹۰/۴۲ bcd	۱۳/۷۶۶ c	۷/۰۰۸ a	۰/۰۴۳ bcd	۱۵۰۱۲ c	۲۶/۱۱۷ cd	۲/۹۶۲ cd	۱۵/۷۰۳ abc	زرین
۴۹/۳۱۷ ab	۷۶/۷۸ cde	۱۶/۶۱۶ ab	۶/۹ a	۰/۰۴۶ bc	۱۹۴۶۲ ab	۲۴/۲۵ d	۴/۰۹۶ c	۱۴/۹۸۹ a-d	شهریار
۵۲/۰۸۸ a	۱۰۱/۵۲ bc	۱۵/۳۸۳ bc	۷/۳۲۵ a	۰/۰۵۱ ab	۲۰۴۸۷ a	۳۱/۴۸۳ b	۷/۲۲۰ a	۱۶/۳۴۶ ab	C-85D-13
۴۷/۷۱۷ bc	۱۴۹/۰۷ a	۱۵/۴۳۳ bc	۶/۷۷ a	۰/۰۶۰ a	۲۱۷۵۱ a	۲۴/۹۳۳ d	۵/۳۶۸ b	۱۴/۷۹۶ cd	C-78-14
۴۷/۰۳۳ bc	۱۱۸/۶۰ ab	۱۵/۰۰ bc	۶/۶۴۱ a	۰/۰۳۵ def	۱۶۳۳۲ bc	۲۵/۷ cd	۲/۹۵۵ cd	۱۶/۴۹۳ a	الوند
۴۹/۲۸۳ ab	۷۶/۶۷ cde	۱۴/۹۸۳ bc	۶/۸۲۱ a	۰/۰۴۰ cde	۱۳۹۹۲ cd	۲۶/۴ cd	۲/۶۰۶ de	۱۳/۹۳۳ de	پیشگام
۴۴/۰۳ c	۶۲/۶۷ cde	۱۷/۶۵۰ a	۴/۰۸۸ b	۰/۰۳۱ ef	۷۹۴۹ e	۳۷/۲۶۷ a	۲/۹۴۴ ef	۱۳/۱۲۰ ef	آذر ۲
۴۸/۷ ab	۴۸ e	۱۷/۴۵۰ a	۴/۶۶ b	۰/۰۲۷ f	۷۸۶۹ e	۳۷/۶ a	۲/۹۵۳ ef	۱۳/۸۹۹ ed	سرداری

اعداد هر ستون که دارای حداقل یک حرف مشترک می باشند فاقد تفاوت معنی دار می باشند.

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر رقم × رژیم رطوبتی برای صفات مورد مطالعه

میزان کلروفیل (m mol H ₂ O m ⁻² S ⁻²)	هدایت روزنه ای (متر مربع)	دما ¹ کانوپی (درجه سانتی گراد)	شاخص سطح برگ	وزن دانه در سبله (گرم)	تعداد دانه در متر مربع	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (تن/هکتار)	عملکرد بیولوژیک (تن/هکتار)	زنوتیپ	رژیم رطوبتی
۵۳/۷۶۷	۳۸/۲	۱۵/۵	۶/۶	۰/۰۲۷	۹۸۸۸	۲۳/۴۶۷	۲/۳۱۴	۱۱/۹۰۴	MV17	
۵۳/۱۲۳	۲۹/۷۲۳	۱۶/۵	۷/۰۵	۰/۰۳۴	۱۵۲۱۶/۳	۲۶/۵۶۷	۳/۹۶۲	۱۴/۰۷۵	گاسپارد	
۴۹/۵	۶۹/۸۲۳	۱۴/۱	۷/۰۲	۰/۰۲۱	۸۲۲۱/۶	۲۴/۰۳۳	۱/۹۷۸	۱۴/۷۴۵	زرین	
۵۰/۵۶۷	۱۷/۲۲۳	۱۷/۵۳۳	۷/۲۴۳	۰/۰۴۰	۱۳۹۸۳/۳	۲۳/۳۳۳	۳/۲۴۲	۱۳/۱۵۴	شهریار	
۵۲/۲۱	۴۹/۷	۱۶/۸۶۷	۷/۱۴	۰/۰۴۲	۱۸۲۹۲/۳	۳۰/۴۶۷	۵/۵۵۳	۱۷/۵۷۴	C-85D-13	تش رطوبتی
۴۸/۸۶۷	۶۲/۴۶۷	۱۶	۶/۹۶۷	۰/۰۵۰	۱۸۹۰۵/۳	۲۴/۹۳۳	۴/۷۱۷	۱۴/۴۹۸	C-78-14	
۴۸/۵۳۳	۳۸/۵۳۳	۱۶/۵	۶/۴۹	۰/۰۲۹	۱۲۸۷۰	۲۶/۱۶۷	۳/۲۹۷	۱۵/۸۴۸	الوند	
۵۰/۱۲۳	۵۷	۱۴/۸۶۷	۶/۴۹	۰/۰۳۱	۱۱۶۶۱/۳	۲۶/۸	۲/۹۹۲	۱۴/۰۸۰	پیشگام	
۴۴/۳۶۷	۴۱/۶۶۷	۱۸/۴۳۳	۴/۰۴۳	۰/۰۲۹	۶۲۲۲/۳	۳۷/۹	۲/۳۸۹	۱۳/۳۷۷	آذر	
۴۷/۶۶۷	۳۲	۱۸/۹	۴/۴۴۷	۰/۰۲۴	۷۳۰۳/۳	۳۷/۳۶۷	۲/۷۳۷	۱۳/۴۴	سرداری	

اعداد هر ستون که دارای حداقل یک حرف مشترک می باشند فاقد تفاوت معنی دار می باشند.

ادامه جدول ۵

میزان کلروفیل	هدایت روزنه ای (m mol H ₂ O m ⁻² S ⁻²)	دمای کانونی (درجه سانتیگراد)	شاخص سطح برگ	وزن دانه در سنبله (گرم)	تعداد دانه در متر مربع	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (تن/هکتار)	عملکرد بیولوژیک (تن/هکتار)	زنوتیپ	رژیم رطوبتی
۴۹	۱۶۲/۶۶۷	۱۲/۱۳۳	۷/۱۷۳	۰/۰۳۳	۱۰۹۱۵	۲۶/۴۶۷	۲/۸۷۷	۱۱/۵۶۳	MV17	
۵۰/۷۳۳	۹۴	۱۲/۰۳۳	۷/۶۱۳	۰/۰۳۹	۱۴۰۹۲/۶	۳۱/۲۳۳	۴/۴۵۸	۱۵/۶۷	گاسپارد	
۴۶/۰۳۳	۱۱۱	۱۳/۴۳۳	۷/۴۹۷	۰/۰۶۶	۲۱۸۱۹/۶	۴۸/۲	۵/۹۴۷	۱۶/۶۶۱	زرین	
۴۸/۰۶۷	۱۳۶/۳۳۳	۱۰/۷	۷/۵۰۷	۰/۰۵۲	۲۴۹۴۱	۲۵/۱۶۷	۵/۹۵۱	۱۶/۸۲۵	شهریار	
۵۱/۹۶۷	۱۵۳/۳۳۳	۱۲/۹	۷/۵۱	۰/۰۶۱	۲۲۶۸۱	۳۲/۵	۶/۸۸۸	۱۵/۱۱۸	C-85D-13	معمول
۴۶/۵۶۷	۲۳۵/۶۶۷	۱۴/۸۶۷	۷/۵۷۳	۰/۰۷۰	۲۴۰۹۶/۶	۲۴/۹۳۳	۶/۰۲	۱۵/۰۹۵	C-78-14	
۴۶/۵۳۳	۱۹۸/۶۶۷	۱۲/۶	۷/۷۹۳	۰/۰۴۲	۱۹۷۹۳	۲۵/۲۳۳	۴/۶۱۴	۱۷/۱۳۹	الوند	
۴۸/۴۳۳	۹۶/۳۳۳	۱۰/۱	۷/۱۰۳	۰/۰۴۹	۱۶۳۲۲	۲۶	۴/۲۲	۱۳/۷۸۶	پیشگام	
۴۴/۳۳۳	۸۳/۶۶۷	۱۶/۸۶۷	۴/۱۲۳	۰/۰۳۳	۹۶۷۵/۶	۳۶/۶۶۳	۳/۵	۱۲/۸۶۴	آذر۲	
۴۹/۷۳۳	۷۴	۱۶	۴/۸۷۳	۰/۰۳۱	۸۴۳۵/۳	۳۷/۸۳۳	۳/۱۷۱	۱۴/۳۵۸	سرداری	

اعداد هر ستون که دارای حداقل یک حرف مشترک می باشند فاقد تفاوت معنی دار می باشند.

جدول ۶- ضرایب همبستگی بین صفات مورد بررسی در شرایط محدودیت رطوبتی

صفات	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
عملکرد بیولوژیک	۱/۰۰۰								
عملکرد دانه		۰/۶۷۵*							
وزن هزار دانه			۰/۰۳۲						
تعداد دانه در متر مربع				۰/۹۱۲***					
وزن دانه در سنبله					۰/۸۳۵***				
شاخص سطح برگ						۰/۳۶۶			
دماهی کانوپی							۰/۳۱۹		
هدایت روزنه ای								۰/۰۸۹	
میزان کلروفیل									۰/۰۲۷
									۰/۰۹

* و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطوح آماری ۵ و ۱ درصد.

جدول ۷- ضرایب همبستگی بین صفات مورد بررسی در دو شرایط مورد ارزیابی

صفات	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
عملکرد بیولوژیک	۱/۰۰۰								
عملکرد دانه		۰/۶۶۲***	۱/۰۰۰						
وزن هزار دانه		-۰/۱۰۷	-۰/۱۰۷						
تعداد دانه در متر مربع		۰/۶۴۵***	۰/۹۳۵***	۱/۰۰۰					
وزن دانه در سنبله		۰/۴۵۷*	۰/۹۰۵***	۰/۹۰۴***	۱/۰۰۰				
شاخص سطح برگ		۰/۲۶۳	۰/۳۵۶	۰/۵۳۳*	۰/۳۵۲	۱/۰۰۰			
دماهی کانوپی		-۰/۲۴۳	-۰/۳۲۷	۰/۳۷۸	-۰/۳۸۱	-۰/۵۳۱	-۰/۵۶۳***	۱/۰۰۰	
هدایت روزنه ای		۰/۲۹۰	۰/۵۷۶***	-۰/۱۹۹	۰/۶۲۵***	۰/۶۳۸***	-۰/۶۰۸***	-۰/۲۴۹	۱/۰۰۰
میزان کلروفیل	-۰/۰۶۸	-۰/۰۰۳	-۰/۳۳۱	-۰/۰۲۳	-۰/۱۶۰	-۰/۱۳۵	-۰/۳۲۲	-۰/۰۰۰	

* و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطوح آماری ۵ و ۱ درصد.

فهرست منابع:

۱. خزراعی، ح. و م. کافی. ۱۳۸۱. بررسی نقش مقدار نسبی آب (RWC) و مقاومت روزنه ای در مقاومت به خشکی در گندم و ارتباط آنها با عملکرد دانه در شرایط مزرعه و گلخانه . مجله علوم و صنایع کشاورزی. ج. ۱۶، ش. ۲، ص. ۱۲۵-۱۱۵.
۲. صالحی، م. ، ع. کوچکی و م. نصیری محلاتی. ۱۳۸۲. میزان نیتروژن و کلروفیل برگ به عنوان شاخصی از تنفس خشکی در گندم. مجله پژوهش‌های زراعی ایران. ج. ۱، ش. ۲، ص. ۱۹۹-۲۰۵.
۳. ناظری، س. م.، ن. مجذون حسینی، م. ر. جلال کمالی، د. مظاہری، و م. ر. قنادها. ۱۳۸۲. تاثیر کاهش دمای کانونی و مقدار نسبی آب برگ بر عملکرد ژنتیکی های تربیتکاله هگزابلوئید تحت شرایط محدودیت رطوبتی. پژوهش های زراعی ایران. جلد ۱، شماره ۲، صفحه ۲۹۳-۲۰۳.
۴. موحدی دهنوی، م. ، ع. م. مدرس ثانوی، ع. سروش زاده و م. جلالی. ۱۳۸۳. تغییرات میزان پرولین، قندهای محلول کل، کلروفیل (SPAD) و فلورسانس کلروفیل در ارقام گلنگ پائیزه تحت تنفس خشکی و محلول پاشی روی و منگنز. مجله بیابان. جلد ۹، شماره ۱، ص. ۱۰۷-۹۳.
۵. حکمت شعار، ح. ۱۳۷۲. فیزیولوژی گیاهان در شرایط دشوار (ترجمه). انتشارات نیکنام. ص ۱۹-۶۲.
6. Altman, A. 2003. From plant tissue culture to biotechnology: scientific revolutions, abiotic stress tolerance and forestry. In Vitro Cell Development and Biotechnology of Plant 39: 75-84. 41
7. Balota, M., W.A. Payne, S.R. Evett, and M.D. Lazar. 2007. Canopy temperature depression sampling to assess grain yield and genotypic differentiation in winter wheat. Crop Sci. 47:1518-1529. 47
8. Candon, A. G. and A. E. Hall. 1997. Adaptation to diverse environments: Variation in water use efficiency within crop species, pp. 79-116 in L. E. Jackson (ed.) Ecology in Agriculture, Academic Press, San Diego, California. 64.
9. Daynard, T. B., J. W. Tanner, and D. J. Hume. 1969. Contribution of stalk soluble carbohydrates to grain yield in corn (*zea mays L.*). Crop Sci. 9:831-834. 76.
10. Debaeke, P., and A. Abdellah. 2004. Adaptation of crop management to water limited environments. Eur. J. Agron. 21: 433-446. 77.
11. Elhani, S., V. Mortas, Y. Rharrabti, C. Royo and L. F. Garcia Del Moral. 2007. Contribution of main stem and tillers to durum wheat (*Triticum turgidum L. var durum*) grain yield and its components grown in Mediterranean environments. Field Crops Research. 103:25-35. 84.
12. Ercoli, L., Lulli, L., Mariotti, M., Masoni A., and Arduini I. 2007. Post-anthesis dry matter and nitrogen dynamics in durum wheat as affected by nitrogen supply and soil water availability. European Journal of Agronomy 28: 138-147. 86 .
13. Fischer, R. A., and R. Maurer. 1978. Drought resistance in spring wheat cultivars. I. Grain yield responses. Aust. J. Agric. Res. 29: 897-912. 95
14. Martin, B. and Raiz – Torres, N. A. 1992. Effect of water- deficit stress on photosynthesis, its components and component Limitations and on water we efficiency in wheat (*Triticum aestivum L.*). plant physio. 100: 733-739. 118
15. Mihalovic, N., Lazarevic, M., Dzeletoric, Z., Vuckoric, M., Durde, Vic. M. (1997). Chlorophyllas activity in Wheat leaves during drought and its dependence on the nitrogen ion from applied. Plant Sci., 129, 141-146. 121
16. Quarrie, S. A. and jones, H. G. 1979. Genotypic variation in leaf water potential, stomatal conductance and abssisic acide concentration in spring wheat subjected to artificial drought stress. Ann. B. Ot. 44:323-332. 133

17. Reynolds, M.P., M. Balota, M.I.B. Delgado, I. Amani, and R.A. Fischer. 1994. Physiological and morphological traits associated with spring wheat yield under hot, irrigated conditions. *Aust. J. Plant Physiol.* 21:717–730. 137
18. Siddique, M. R. B., A. Hamid, and M. S. Islam .1999. Drought stress effects on photosynthetic rate and leaf gas exchange of wheat. *Bot. Bull. Acad. Sin.*, 40:141-145. 149
19. Siddique, M. R. B., A. Hamid, and M. S. Islam .1999. Drought stress effects on photosynthetic rate and leaf gas exchange of wheat. *Bot. Bull. Acad. Sin.*, 40:141-145. 149
20. Sobardo, M. A. 1990. Drought responses of tropical corp. I. leaf area and yield components in the field. *Maydica* 35(3): 221-226. 155
21. Stevenson, K.R., and R.H. Shaw. 1971. Effect of leaf orientation on leaf resistance to water vapor dif fusion in soybean (*Glycine max L. Merr.*) leaves. *Agron. J.* 63:327–329. 156
22. Yadav, R., S. Gayadin, and A. K. Jaiswal. 2001. Morpho-physiological changes and variable yield of wheat genotypes under moisture stress conditions. *Indian J. Plant Physiol.* 6: 390-394. 169
23. Yasari, E., A. M. Patwardhan, V. S. Ghole, O. Ghasemi Chapi, and A. Asgharzadeh. 2008. Relationship of Growth Parameters and Nutrients Uptake with Canola (*Brassica napus L.*) Yield and Yield Contribution at Different Nutrients Availability. *Pakistan Journal of Biological Sciences.* 11:845-853. 171.